

ВІДКРИТО ХРАМ БОЖИЙ

Цієї події в Половлях чекали давно. Зроду-віку небуло тут православної Церкви-джерела народної духовності й благочестя. Мріяли про це майже всі жителі. Але докласти руки не було кому...

...Другий день Святої Трійці. Сюди, на високу піщану гору біля села, зійшлася сила-силенна люду. З усіх навколишніх населених пунктів прийшли православні віруючі віруючі, щоб відзначити знаменну подію – висвячення й відкриття Половлівської свято-Троїцької церкви. Прибули на це торжество владика Іриней-архієпископ Рівненський та Острозький, благочинний Володимирецького благочиння отець Володимир, настоятелі майже усіх церков району, церковні хори та Рафалівки та Кузнецовська.

Рівно о 9 –ій годині розпочалося дійство, яке надовго залишиться в пам'яті вдячних селян. Владика Іриней освятив храм й дозволив увійти в нього духовенству та прихожанам.

Потім почався хресний хід, під час якого церкву освячено й іззовні. Далі почалася святкова літургія та пісне співи, проповіді святих отців. Водночас священники проводили сповіді бажаючих, інші церковні обряди. Прихожани та гості жертвували кошти на закінчення будівництва Храму Божого, зокрема проведення малярних робіт. Нема ще й в церкві дзвонів, які коштують сьогодні дорого, та панікадила, відповідних розписів. Але усе це в майбутньому буде. Віряться, що досить скоро, бо люди хочуть мати дійсно духовний храм, зразок культури й поклоніння.

... Цікава історія спорудження Половлівської церкви. Ще в дитинстві Павло Бортник, проходячи чи проїждаючи повз гору, задивлявся на верхівку, а там ввижалися куполи церкви. Згодом, коли подорослішав, це вже стало мрією, постійним неспокоєм.

-Навіть снитися почала триглава дерев'яна церква, - пригадує Павло Васильович.- І тоді вирішив остаточно: поговорити з людьми, зібрати кошти і розпочати будівельні роботи. Вірив, що потім підтримає увесь люд.

Найперше Павло разом із братами Леонідом, Миколою та Степаном пройшли селом, підняли людей на цю нележку, але потрібну справу. А ще заручилися підтримкою правління колгоспу «Світанок» та виконкому місцевої сільради.

Лише після цього 27 квітня 1991 року, коли Павлу виповнилося 27 років, висвятили місце майбутньому храму, а вже наступного дня почалася заготівля й вивезення на будівельній майданчик необхідних матеріалів.

Допомагали брати, швагри, десятки місцевих будівельників - аматорів, усі добрі люди. Хоч і на пенсії батько, Василь Матвійович, та міцно ще тримає сокиру в руках. Мати-Софія Савівна, стала добровільним кухарем – готувала їжу, годувала дітей, усіх будівельників.

-Неабияку поміч надав колгосп,- згадує Павло Васильович. Спасибі голові правління Миколі Михайловичу Ліщуку, який ніколи не відмовляв у транспорті. А ще переказав на церкву 100 тисяч карбованців...

Потім у бухгалтерії мені повідомили зовсім іншу цифру- майже три мільйони карбованців. Саме в таку суму обійшлася вартість транспортних послуг, який надав колгосп ініціатором будування Храму Господнього.

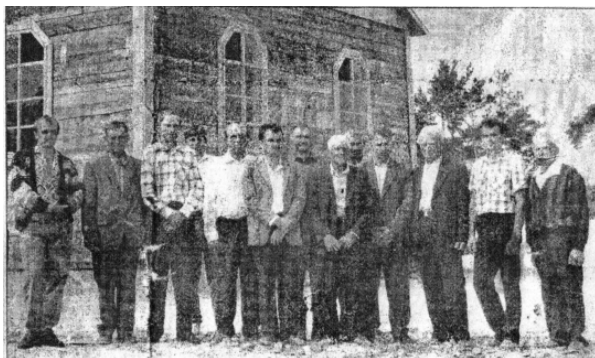
В селі були оптимісти й песимісти. Були навіть такі, що крали з будівельного майданчика деревину дошки тощо. Доводилось ,крім будівництва ще й слідством займатися, повертати крадене, соромити привселюдно винуватців. Словом , було всякого...

Та головне , що вірив в успіх головний будівельник Павло Бортник. Був він і за постачальника. І за виконроба, й за проектувальника, й за майстра. Навіть куполи сам виготовляв. І сьогодні їх відблиск видно аж з Володимирця та Довговолі.

Голова Половлівської сільради В.М.Басюк повідав цікаву історію про сім'ю Бортників, які мають дев'ять дітей. Усі трудолюбиві, набожні. Саме з цих мотивів відмовляються від будь- яких чорнобильських пільг. Навіть так звані « гробові» не отримують. Говорить, що на користь іде тільки те, що зароблене своїми руками, що вирощено з божою поміччю та молитвами.

І ось настав урочистий день. Гости з'їхалися, щоб бути свідками святої справи- висвячення триглавого дерев'яного храму. Владика Іриней у своїй проповіді щиро подякував будівельникам, місцевій владі, усім прихожанам. Побажав їм міцного здоров'я і многії літа... А ще щиро попросив Господа сторицею повернути їм силу і кошти, що втрачені на святу справу. На завершення вручив Храмові та його прихожанам Грамоту Рівненського та Острозького архієпископату. А ще пообіцяв, що як тільки прибудуть у Рівне цьогорічні випускники духовних семінарів, буде направлено в Половлі настоятеля. А поки що приход обслуговує священник Острівецької церкви отець Мирослав. Прихожани піднесли владиці хліб-сіль, букет живих квітів.

Я.Жданюк

На знімках :

фрагменти освячення Половлівської Св. Троїцької церкви та група будівельників храму. В центрі – Павло Бортник .

Фото С.Дуляницького

ВВ, 12 червня 1993 року, № 22, стор.2